

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121446849
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121446849.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudkýň Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Amy Odalošovej, v spore žalobcu T. U. H., s.r.o., so sídlom E. 5, Y., M.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným 1/ M. E., narodenému XX. XX. XXXX a 2/ G. E., narodenej XX. XX. XXXX, obaja žalovaní s trvalým pobytom E. terasa, D. XXXX/X, Y. Y., obaja žalovaní v konaní právne zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 11.844,22 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Csp/76/2021-187 z 19. januára 2022, , takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu o p r a v u j e v záhlaví tak, že dátum narodenia žalovanej 2/ má správne znieť: „19. 11. 1967“.
- II. Rozsudok okresného súdu v znení opravy p o t v r d z u j e .
- III. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/ a 2 / povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne právnenému predchodcovi žalobcu Wustenrot stavebná sporiteľňa, a.s. istinu vo výške 11.844,22 Eur, úrok vo výške 12.385,73 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11.844,22 Eur od 28. 05. 2020 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 357,61 Eur, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súčasne žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne právnenému predchodcovi žalobcu náhradu trov konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

2. Súd prvej inštancie aplikujúc na zistený stav veci § 52 ods. 1, § 52 ods. 3 a 4, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 a § 565 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 1 ods. 1, § 2 ods. 1, § 7 ods. 2, 3 a 4, § 8 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom k 14. 03. 2017 dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby uvádzajúc v podstatnom nasledovné:

„31.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 16.7.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným k Zmluve o stavebnom sporení č.XXXXXXXX, cieľová suma 14.000 €, medziúver vo výške 14.000 €, s fixnou úrokovou sadzbou 6,99 % p.a. pri splnení všetkých podmienok zabezpečenia

návratnosti medziúveru. Medziúver bol poskytnutý na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na stavebný úver. Poskytnutím medziúveru ostáva zmluva o stavebnom sporení, ku ktorému je poskytnutý medziúver a z nej vyplývajúce práva a povinnosti nedotknuté, pokiaľ v úverovej zmluve nie je dohodnuté inak. Účel použitia finančných prostriedkov bola modernizácia nehnuteľností a úhrada záväzku súvisiaca so stavebným sporením. (č.l. I. Zmluvy). Žalovaní mali poukazovať mesačnú platbu vo výške 0,58 % z cieľovej sumy na medziúverový účet, s predpokladanou dĺžkou trvania medziúveru maximálne 170 mesiacov, ktorá končí pridelením stavebného úveru. V čase uzavretia zmluvy je dátum jej pridelenia 1.10.2029. Splátka je splatná vždy v prvý deň príslušného mesiaca, pričom musí byť pripísaná na účte do 16. dňa príslušného mesiaca. Celková odporúčaná mesačná suma (na splátke) je 121 €, ktorú následne stavebná sporiteľňa rozúčtuje na sporiteľský a medziúverový účet. (čl. III. Zmluvy). Podľa čl. VII. ods.3 Zmluvy, ak klient nezaplatí niektorú zo plátok podľa článku III. alebo V. tejto zmluvy na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, môže žalobca požadovať okamžité splatenie celého úveru. Podľa čl. VII. ods. 5 Zmluvy, v prípade žiadosti o okamžité splatenie medziúveru stavebná sporiteľňa zaúčtuje dlžnú sumu na medziúverovom účte s nasporenou sumou na sporiteľskom účte ku dňu žiadosti o okamžité splatenie. Uzavretie Zmluvy žalovaný nerozporovali.

32. Žalobca finančné prostriedky z medziúveru poskytol žalovaným dňa 31.07.2015 spolu vo výške 14.000 €, pričom túto skutočnosť preukázal Oznamením o výplate zo dňa 21.07.2015, ako aj Výpisom z účtu za rok 2015. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná.

33. O predmetnom nároku súd rozhodoval v zmysle ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže ide o úverový, teda absolútne obchodnoprávny vzťah, avšak s korekciami ustanovení Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou nakoľko žalobca mal postavenie dodávateľa, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. podnikateľskej činnosti a žalovaní mali postavenie spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods.3,4 Občianskeho zákonníka). Zmluva uzavretá medzi stranami sporu však nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere s poukazom na ustanovenie § 1 ods.3 písm.d/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy.

34. Medziúver je špecifickým úverovým produktom stavebného sporenia, ktorý poskytujú iba stavebné sporiteľne na základe osobitného povolenia udeleného NBS. Špecifickosť medziúveru spočíva v tom, že slúži na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Počas trvania medziúveru dochádza pravidelnými mesačnými splátkami iba k úhrade úrokov a poplatkov (na MÚ), pričom istina ostáva nezmenená počas celej doby splácania medziúveru. Popri tomto splácaní poplatkov a úrokov na MÚ si stavebný sporiteľ zároveň vytvára kapitál na SÚ (tzv. nasporená suma), ktorý je pri transformácii medziúveru na stavebný úver jednorazovo použitý na splatenie časti úveru a nesplatený zostatok je už ďalej splácaný ako stavebný úver. Ak poberateľ úveru splní všetky podmienky pre pridelenie cieľovej sumy a vzniku nároku na stavebný úver, medziúver sa transformuje na stavebný úver vo výške rozdielu medzi zostatkom dlžnej sumy na MÚ a nasporenou sumou, ktorá je zvlášť evidovaná na SÚ. Až po tomto zúčtovacom procese možno hovoriť o vzniku istiny v pravom zmysle slova. Žalovaným však nevznikol nárok na pridelenie stavebného úveru a pohľadávka žalobcu bola z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaných predčasne zosplatená v štádiu medziúveru.

35. Žalovaní si svoje povinnosti zo Zmluvy neplnili riadne a čas. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§53 ods.9 Občianskeho zákonníka). Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 Občianskeho zákonníka). Žalobca v spore preukázal, že medzi stranami sporu bolo v Zmluve v čl. VII. ods.3 dohodnuté, že môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca v spore listinnými dôkazmi zároveň preukázal dodržanie postupu v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka. Žalobca Výzvou pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 23.3.2020, preukázal splnenie zákonnej povinnosti. Z Výzvy vyplýva výška nedoplatku na splátkach 286,28 €, s tým, že žalovaní majú zaplatiť aj splátku za mesiac apríl 2020, spolu sumu 393,45 € do 17.04.2020, pričom v prípade nezaplatenia môže žalobca žiadať okamžité

splatenie zostatku úveru. Žalobca preukázal doručenie Výzvy obom žalovaným, pričom sa mu vrátili doručenky s tým, že žalovaní ich neprevzali v odbernej lehote. Následne žalobca zaslal žalovaným listinu Žiadosť o okamžité splatenie úveru zo dňa 27.05.2020, ktorou žalovaným oznámil, že úver sa stal splatným dňom 27.05.2020 so zostatkom úveru vo výške 13.074,17 €. Žalobca preukázal aj doručenie tejto listiny žalovaným, pričom žalovaní ju opätovne neprevzali v odbernej lehote. Z uvedeného vyplýva, že žalobca v spore preukázal platné zosplatenie úveru ku dňu 27.05.2020.

36. Žalovaní v podanom odpore tvrdili, že žalobca pri uzatváraní zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou a riadnym spôsobom neskúmal ich bonitu s poukazom na ustanovenie § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaní považovali medziúver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu porušenia § 7 a § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. nakoľko boli toho názoru, že zmluva neobsahuje termín mesačnej splátky, RPMN a priemernú hodnotu RPMN. K uvedenému tvrdeniu žalovaných súd poukazuje na to, že na vzťah žalobcu a žalovaných sa nevzťahujú nimi uvádzané ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. (ani celkovo zákon č. 129/2010 Z.z.) s poukazom na ustanovenie § 1 ods.3 písm. d/ daného zákona.

37. Napriek tomu sa súd zaoberal aj skutočnosťou, či žalobca pri uzatváraní Zmluvy so žalovaným konal s odbornou starostlivosťou. Žalobca v spore súdu preukázal, že pri uzatváraní Zmluvy skúmal pomery na strane žalovaných štandardným spôsobom. Žalobca zisťoval kompletne informácie o úverových záväzkoch žalovaných zo Spoločného registra bankových informácií CRIF, zisťoval informácie o prípadných exekúciách vedených na žalovaných z Centrálného registra exekúcií, dotazom na Sociálnu poisťovňu, zaoberal sa výpismi z Obchodného registra týkajúcich sa spoločnosti I. farma C. s.r.o. kde boli žalovaní spoločníkmi aj konateľmi, žalovaní mu predložili Čestné prehlásenia o pracovnom pomere, žalovaní deklarovali ďalšie skutočnosti aj vo svojej Žiadosti o poskytnutie stavebného úveru/ medziúveru, žalobca tiež využil kalkulačku H.. O tom, že žalobca svedomito posudzoval žalovaných pri poskytovaní úveru a skúmal všetky relevantné skutočnosti svedčí aj to, že žalovaní pôvodne žiadali od žalobcu poskytnutie medziúveru vo výške 27.800 €, ktorá skutočnosť vyplýva z ich Žiadosti o poskytnutie medziúveru zo dňa 07.05.2015, pričom im poskytol medziúver vo výške 14.000 €. Žalobca vychádzal aj zo skutočnosti, že žalovaní mali záujem pôvodne refinancovať úver v Tatra banke a.s., pričom žalobca zistil, že žalovaní si tento svoj záväzok plnili riadne a včas spolu sumou 281 €, čiže vyššou sumou akú mali splácať na splátkach medziúveru 121 €. Z uvedeného vyplýva, že žalobca posudzoval bonitu žalovaných komplexne.

38. Zmluva, ktorú uzavreli strany sporu je jasná a obsahovo zrozumiteľná. Súd už vyššie uviedol, že na danú Zmluvu sa nevzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z., teda ani ustanovenie § 9, na ktoré poukazovali žalovaní v súvislosti s náležitosťami Zmluvy. Súd však navyše uvádza, že žalovanými uvádzané skutočnosti, že v Zmluve žalobca neuviedol termín mesačnej splátky, RPMN a priemernú hodnotu RPMN nie sú pravdivé. V Zmluve je uvedený termín mesačnej splátky vo výške 0,58 € z cieľovej sumy a je podporne v záujme ochrany spotrebiteľa uvádzaná aj celková odporúčaná mesačná splátka vo výške 121 € (čl. III. ods. 3.,5. Zmluvy). RPMN je v Zmluve uvedená v čl. IX. ods. 3 Zmluvy vo výške 7,54 % a priemerná RPMN je uvedená v čl. IX. ods. 5 Zmluvy vo výške 3,58 %.

39. Žalobca v spore tvrdil, že žalovaný zaplatili celkovo na splátkach sumu 6.434,45 €, ktorú skutočnosť súdu preukázal Výpisom z účtu žalovaných. Žalovaní v spore nepreukázali, že by na splátkach zaplatili vyššiu sumu. Žalobca v spore preukázal, že žalovanými zaplatenú sumu spolu vo výške 6.434,45 € rozúčtoval v zmysle čl. IV ods. 2 a čl. III ods. 3 Zmluvy tak, že na sporiteľský účet preúčtoval sumu 2.253,45 € za účelom nasporenia kapitálu, z čoho suma 2.155,78 € (po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru) bola poukázaná na medziúverový účet, suma 4.181 € bola použitá jednak na zaplatenie poplatkov spolu vo výške 499 €, na zaplatenie za oneskorenie splátok bola započítaná suma 14,64 € a suma 3.667,36 € na zmluvné úroky. Súd žalobcovi v spore priznal istinu vo výške 11.844,22 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým medziúverom vo výške 14.000 € a nasporenou sumou, ktorá bola pri predčasnom zosplatení úveru preúčtovaná na medzi úverový účet 2.155,78 €. Žaloba žalobcu je dôvodná aj čo do uplatnených úrokov vo výške 12.385,73 €, ktoré predstavujú rozdiel medzi výškou úrokov, ktoré by žalovaní uhradili pri riadnom plnení zmluvných povinností 16.053,09 € a sumou úrokov uhradených zo splátok žalovaných 3.667,36 €. Vzhľadom na to, že žalovaní dlh po jeho zosplatení žalobcovi neuhradili, súd žalobu žalobcu v tejto časti považoval za dôvodnú a vyhovel jej.

40. Nakoľko žalovaní sú v omeškaní s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd žalobcovi aj úrok z omeškania. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov

z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (ďalej len „Nariadenie“) v znení účinnom od 01.02.2013, keďže záväzkový vzťah vznikol po tomto dátume. Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej istiny vo výške 11.844,22 € a to od 28.05.2020, čiže počnúc dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru, do zaplatenia.

41. Lehotu na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu (§ 232 ods.3 CSP). Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods.4 CSP). Určenie dlhšej než trojdňovej lehoty na plnenie, ako aj povolenie splátok (§ 232 ods.3 druhá veta, ods.4 CSP) patrí medzi procesné úkony súdu. Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti, alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže realizovať v splátkach, je nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Súd musí ex offa prihliadnuť na: osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaných v spore, prejavenu snahu o splnenie záväzku žalovanými, dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti). Žalovaní v spore uviedli, že v prípade, ak by ich súd zaviazal na plnenie, vedeli by dlh splácať maximálne po 30 € mesačne, vzhľadom na svoju zlú finančnú situáciu. Žalobca bol, ústretový k možnosti úhrady dlhu v splátkach, avšak v takých mesačných splátkach, aby bol dlh zaplatený do troch rokov. Aktuálne pomery žalovaných, tak ako ich sami deklarovali, neodôvodňujú povolenie splátok priznaného plnenia a to s poukazom na výšku priznaného plnenia žalobcovi ako aj na stanovisko žalovaných o možnosti mesačných splátok maximálne sumou 30 €.

42. Žalovaní v spore vzniesli z opatrnosti námietku premlčania. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods.1 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Žalobca podal žalobu na upomínací súd dňa 03.08.2021, žalobca úver zosplatnil dňa 27.05.2020, z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu uplatnený žalobou premlčaný nie je.

43. Žalobca si v spore uplatnil aj príslušenstvo pohľadávky a to sumu 357,61 € ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Uvedená suma predstavuje trovy právneho zástúpenia za Predžalobnú výzvu zo dňa 02.08.2021 zaslanú právnym zástupcom žalobcu žalovaným, ktorú skutočnosť žalobca aj v spore preukázal Podacím hárkom č. EPH 247574104. Priznaná suma je tvorená odmenou právneho zástupcu vo výške 287,14 €, režírnym paušálom vo výške 10,87 € a sumou 20 % DPH vo výške 59,60 €. Žalobca si uvedené príslušenstvo v spore uplatnil v súlade s § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka a Vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (§ 10 ods.1, § 13a ods.1 písm.d/, § 1 ods.5, § 18 ods.3), preto mu ju súd aj priznal.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu súd priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania voči žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade spoločne a nerozdielne. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).“

3. V zákonnej lehote podali proti rozsudku prvoinštančného súdu odvolanie žalovaní 1/ a 2/. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. V odvolaní namietali, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že na im poskytnutý medziúver sa nevzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), lebo úver im nebol poskytnutý na účely uvedené v § 1 ods. 3 písm. d) cit. zákona, ale na bežnú spotrebu a úhradu predchádzajúcich záväzkov. Ďalej namietali, že pôvodný žalobca postúpil žalovanú pohľadávku spoločnosti EOS KSI Slovensko, ohľadne ktorej je potrebné skúmať aktívnu vecnú legitimitáciu vzhľadom na § 92 ods. 8 zákona o bankách. Okrem toho pôvodný veriteľ neskúmal pri

poskytnutí úveru ich schopnosť jeho splatenia a nemal tak ani oprávnenie úver predčasne zosplatiť, čím nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky.

5. Vyjadrenie k odvolaniu žalovaných nebolo podané.

6. Odvolací súd následne na podklade návrhu pôvodného žalobcu Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. doručeného odvolaciu súdu dňa 28. 03. 2022 pripustil, aby na jeho miesto vstúpila do konania ako žalobca spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. (súčasný žalobca), a to vzhľadom na skutočnosť, že pôvodný žalobca po rozhodnutí prvoinštančného súdu postúpil žalovanú pohľadávku menovanej spoločnosti, ktorá vyjadrila súhlas so vstupom do konania na miesto žalobcu.

7. Na základe odvolania žalovaných 1/ a 2/ krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, pričom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP nariadil na prejednanie odvolania pojednávanie, na ktorom zopakoval prvoinštančným súdom realizované dokazovanie a na základe toho rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil stotožňujúc sa jeho odôvodnením s výnimkou záveru, že podľa prvoinštančného súdu žalovaným 1/ a 2/ poskytnutý úver nebol úverom spotrebiteľským. Prvoinštančný súd v záhlaví napadnutého rozhodnutia uviedol zrejmu nesprávnosť spočívajúcu v tom, že v záhlaví rozsudku bol uvedený nesprávny dátum narodenia žalovanej 2/ 19. 05. 1963 (ktorý je dátumom narodenia žalovaného 1/), pričom správnym dátumom narodenia žalovanej 2/ je deň 19. 11. 1967. Odvolací súd preto postupom podľa § 224 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP tento nedostatok opravil.

8. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa stotožňuje i s odôvodnením rozhodnutia, ktoré je dostatočne jasné a zrozumiteľné a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom prvoinštančný súd uviedol nesprávne iba to, že žalovaným poskytnutý úver nemal charakter spotrebiteľského úveru v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch.

11. V prejednávanom prípade bolo preukázané uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere (jej čl. I), že úver bol žalovaným poskytovaný na modernizáciu nehnuteľnosti a na úhradu záväzku súvisiaceho so stavebným sporením a preto nešlo o prípad spadajúci pod ust. § 1 ods. 3 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Inak ale prvoinštančný súd prijal správne skutkové aj právne závery, na ktoré odvolací súd týmto poukazuje považujúc za zbytočné ich opakovať, pričom tieto neovplyvnili prvoinštančným súdom uvedená nesprávnosť. Súd prvej inštancie sa správne vyrovnal aj s výhradami žalovaných ohľadne náležitostí zmluvy a aj ohľadne toho, že nebola patričným spôsobom skúmaná ich bonita. Toto preukázané nebolo a preto žiadne ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch (a ani ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách) nebránilo pôvodnému veriteľovi postúpiť svoju pohľadávku aj s jej príslušenstvom predloženou zmluvou o postúpení v súlade s § 524 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka aktuálnemu žalobcovi ako postupníkovi. Preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

12. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní úspešný žalobca. Preto odvolací súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).